

[Arne Bjerregaard.]

se, ikke gøres ret meget anderledes, hvis vi ikke vil ofre nogle flere penge derpå.

Jeg skal undlade at remse alt op, hvad jeg sagde ved den tidligere behandling af dette forslag, men jeg har en fornemmelse af, at hvis vi ville ofre lidt mere og dermed samtidig forenkle det, ville vi spare en hel del i administration, som kunne komme pensionisterne til gode, i stedet for at bruge det til alle disse indviklede forslag, som er en nødvendighed, hvis man skal have nogen retfærdighed i lovgivningen.

Det er da klart, at vi ikke kan tage noget af pensionerne, som de er i dag, de er ikke for høje. Det var jo en nødvendighed, hvis vi skal tage skatten ud af dem, fordi der er nogle, der så vil få en fordel. Den måtte jo så betales af dem, som vil få et minus ud af det. Og derfor var det sådan set det eneste rigtige, at man hævede pensionsbeløbet så meget, at det var muligt for alle at eksistere på det, og så tage skatten af pensionen væk og så lade alt, hvad folk tjente ud over pensionen, blive beskattet på normal vis. Så kunne vi få en ganske enkel beskatning af pensionerne, men indrømmet: det koster penge, og det vil ikke blive den millimeterretfærdighed, som vi hele tiden må hige efter, fordi vi må tage hensyn til dem, som får den mindste pension.

Vi vil gerne være med til at arbejde videre på forslaget her, uden at vi dermed kan give tilslutning til forslaget, som det ligger, for vi mener, som så mange andre har fremført, at det er for snørklet, det er for indviklet for pensionisterne at finde ud af. Der er for at bruge en kendt politikers ord jo ikke fem flade øre i forslaget til pensionisterne, det er jo kun visse omjusteringer, og pensionisterne vil i al fald ikke forstå alt det makværk, vi laver her for ingenting. Men når jeg ser, at fremskridtspartiet ikke er så uvilligt til at være med til udgiftsforøgelse, så synes jeg, at det lysner lidt, at der skulle være mulighed for at løse dette problem her på en agtværdig måde.

Hanne Reintoft (DKP):

Det, der bekymrer mig mest ved disse forslag, er for så vidt de forventninger, de har vakt i pensionistbefolkningen. Vi kan ikke komme uden om, at på offentlige møder sidder folk med julelys i øjnene og afven-

ter denne gave fra regeringen og har fået en falsk opfattelse af, at de indeholder meget mere, end de gør. Det vil gå, som da vi fik kildeskat i 1970, hvor man bildte befolkningen ind, at de ikke længere skulle udfylde selvangivelse, og hvor resultatet blev, at de både kom til at udfylde selvangivelse og skema til forskudsregistrering.

Det, det her forslag drejer sig om, er jo kildeskat på pensionen, hverken mere eller mindre. Der er ikke tale om skattefrihed, men om en forskudsskat, og det synes jeg også man i sin agitation for forslaget skulle gøre sig den ulejlighed at slå helt fast. Pensionisterne bliver hverken rigere eller fattigere af det, men de tror for så vidt, de bliver rigere.

Socialministeren har gentagne gange lovet en pensionsreform, sidst i sidste uge ved vores unægtelig mere konstruktive forslag om at hæve pensionerne med 10 pct. Heller ikke de foreliggende forslag har noget som helst med en pensionsreform at gøre, og når man tillader sig at afvise andre forslag med, at man vil have en hel reform, så synes jeg ikke, dette lapperi kan accepteres.

Der snakkes med rette om, at pensionisterne har svært ved at finde ud af den lovgivningsjungle, vi efterhånden har lavet vores pensionistlove om til. Det er jeg meget enig i, for jeg mener for så vidt, det er en enkel demokratisk rettighed, at en borger i landet skal kunne læse landets love og nogenlunde kunne forstå dem. De forslag, der ligger her, vil jo fremtræde for det enkelte menneske som det rene volapyk, og jeg synes virkelig, vi fratager pensionistbefolkningen den enkle ret selv over for kommunerne at kunne kontrollere, om de bliver behandlet rigtigt efter loven.

Det ville måske netop med de forventninger, der er vakt i befolkningen, være rigtigt, om socialministeren her fra talerstolen ganske klart fastslog, hvilke reelle økonomiske forbedringer forslaget vil indeholde for det store flertal af pensionisterne, så den reelle oplysning kommer ud.

Jeg er enig i, at det er en fordel, at hustrutillægget nu kan udbetales til den, det handler om, men jeg synes også kun, det er et trist slør over den kendsgerning, at man fjernede de 62-67-årige gifte kvinders pensionsret.

Der er også en beskeden forbedring på